רות

א ויהי בימי שפט השפטים ויהי רעב בארץ וילך איש
מבית לחם יהודה לגור בשדי מואב הוא ואשתו ושני
2 בניו: ושם האיש אלימלך ושם אשתו נעמי ושם שני
בניו | מחלון וכליון אפרתים מבית לחם יהודה ויבאו
3 שדי־מואב ויהיו־שם: וימת אלימלך איש נעמי ותשאר
4 היא ושני בניה: וישאו להם נשים מאביות שם האחת
ה ערפה ושם השנית רות וישבו שם כעשר שנים: וימותו
גם־שניהם מחלון וכליון ותשאר האשה משני ילדיה
6 ומאישה: ותקם היא וכלתיה ותשב משדי מואב כי
שמעה בשדה מואב כי־פקד יהוה את־עמו לתת להם
7 לחם: ותצא מן־המקום אשר היתה־שמה ושתי כלתיה
8 עמה ותלכנה בדרך לשוב אל־ארץ יהודה: ותאמר נעמי
לשתי כלתיה לכנה שבנה אשה לבית אמה יעשה יהוה
9 עמכם חסד כאשר עשיתם עם־המתים ועמדי: יתן יהוה
לכם ומצאן מנוחה אשה בית אישה ותשק להן ותשאנה

י קולן ותבכינה: ותאמרנה לה כי־אתך נשוב לעמך:
11 ותאמר נעמי שבנה בנתי למה תלכנה עמי העוד־לי
12 בנים במעי והיו לכם לאנשים: שבנה בנתי לכן כי
זקנתי מהיות לאיש כי אמרתי יש־לי תקוה גם הייתי
13 הלילה לאיש וגם ילדתי בנים: הלהן | תשברנה עד
אשר יגדלו הלהן תעגנה לבלתי היות לאיש אל בנתי
14 כי־מר־לי מאד מכם כי־יצאה בי יד־יהוה: ותשנה קולן
ותבכינה עוד ותשק ערפה לחמותה ורות דבקה בה:
טו ותאמר הנה שבה יבמתך אל־עמה ואל־אלהיה שובי
16 אחרי יבמתך: ותאמר רות אל־תפגעי־בי לעזבך לשוב
מאחריך כי אל־אשר תלכי אלך ובאשר תליני אלין עמך
17 עמי ואלהיך אלהי: באשר תמותי אמות ושם אקבר
כה יעשה יהוה לי וכה יסיף כי המות יפריד ביני ובינך:
18 ותרא כי־מתאמצת היא ללכת אתה ותחדל לדבר אליה:
19 ותלכנה שתיהם עד־באנה בית לחם ויהי כבאנה בית
לחם ותהם כל־העיר עליהן ותאמרנה הזאת נעמי:
כ ותאמר אליהן אל־תקראנה לי נעמי קראן לי מרא כי־
21 המר שדי לי מאד: אני מלאה הלכתי וריקם השיבני
יהוה למה תקראנה לי נעמי ויהוה ענה בי ושדי הרע
22 לי: ותשב נעמי ורות המואביה כלתה עמה השבה
משדי מואב והמה באו בית לחם בתחלת קציר שערים:

ב

א ולנעמי מידע לאישה איש גבור חיל ממשפחת אלימלך
2 ושמו בעז: ותאמר רות המואביה אל־נעמי אלכה־נא
השדה ואלקטה בשבלים אחר אשר אמצא־חן בעיניו
3 ותאמר לה לכי בתי: ותלך ותבוא ותלקט בשדה אחרי
הקוצרים ויקר מקרה חלקת השדה לבעז אשר ממשפחת

אלימלך: והנה־בעז בא מבית לחם ויאמר לקוצרים 4
יהוה עמכם ויאמרו לו יברכך יהוה: ויאמר בעז לנערו ה
הנצב על־הקוצרים למי הנערה הזאת: ויען הנער הנצב 6
על־הקוצרים ויאמר נערה מואביה היא השבה עם־נעמי
משדה מואב: ותאמר אלקטה־נא ואספתי בעמרים אחרי 7
הקוצרים ותבוא ותעמוד מאז הבקר ועד־עתה זה שבתה
הבית מעט: ויאמר בעז אל־רות הלוא שמעת בתי 8
אל־תלכי ללקט בשדה אחר וגם לא תעבורי מזה וכה
תדבקין עם־נערתי: עיניך בשדה אשר־יקצרון והלכת 9
אחריהן הלוא צויתי את־הנערים לבלתי נגעך וצמת
והלכת אל־הכלים ושתית מאשר ישאבון הנערים: ותפל י
על־פניה ותשתחו ארצה ותאמר אליו מדוע מצאתי חן
בעיניך להכירני ואנכי נכריה: ויען בעז ויאמר לה הגד 11
הגד לי כל אשר־עשית את־חמותך אחרי מות אישך
ותעזבי אביך ואמך וארץ מולדתך ותלכי אל־עם אשר
לא־ידעת תמול שלשום: ישלם יהוה פעלך ותהי 12
משכרתך שלמה מעם יהוה אלהי ישראל אשר־באת
לחסות תחת־כנפיו: ותאמר אמצא־חן בעיניך אדני כי 13
נחמתני וכי דברת על־לב שפחתך ואנכי לא אהיה כאחת
שפחתיך: ויאמר לה בעז לעת האכל גשי הלם ואכלת 14
מן־הלחם וטבלת פתך בחמץ ותשב מצד הקוצרים
ויצבט־לה קלי ותאכל ותשבע ותתר: ותקם ללקט ויצו טו
בעז את־נעריו לאמר גם בין העמרים תלקט ולא
תכלימוה: וגם של־תשלו לה מן־הצבתים ועזבתם 16
ולקטה ולא תגערו־בה: ותלקט בשדה עד־הערב ותחבט 17
את אשר־לקטה ויהי כאיפה שערים: ותשא ותבוא 18
העיר ותרא חמותה את אשר־לקטה ותוצא ותתן־לה

19 את אשר־הותרה משבעה: ותאמר לה חמותה איפה
לקטת היום ואנה עשית יהי מכירך ברוך ותגד לחמותה
את אשר־עשתה עמו ותאמר שם האיש אשר עשיתי
כ עמו היום בעז: ותאמר נעמי לכלתה ברוך הוא ליהוה
אשר לא־עזב חסדו את־החיים ואת־המתים ותאמר לה
21 נעמי קרוב לנו האיש מגאלנו הוא: ותאמר רות המואביה
גם | כי־אמר אלי עם־הנערים אשר־לי תדבקין עד אם־
22 כלו את כל־הקציר אשר־לי: ותאמר נעמי אל־רות
כלתה טוב בתי כי תצאי עם־נערותיו ולא יפגעו־בך
23 בשדה אחר: ותדבק בנערות בעז ללקט עד־כלות
קציר־השערים וקציר החטים ותשב את־חמותה:

ג

א ותאמר לה נעמי חמותה בתי הלא אבקש־לך מנוח
2 אשר ייטב־לך: ועתה הלא בעז מדעתנו אשר היית את־
נערותיו הנה־הוא זרה את־גרן השערים הלילה:
3 ורחצת | וסכת ושמת שמלתך עליך וירדתי הגרן אל־
4 תודעי לאיש עד כלתו לאכל ולשתות: ויהי בשכבו
וידעת את־המקום אשר ישכב־שם ובאת וגלית מרגלתיו
ה ושכבתי והוא יגיד לך את אשר תעשין: ותאמר אליה
6 כל אשר־תאמרי אעשה: ותרד הגרן ותעש ככל
7 אשר־צותה חמותה: ויאכל בעז וישת וייטב לבו ויבא
לשכב בקצה הערמה ותבא בלט ותגל מרגלתיו ותשכב:
8 ויהי בחצי הלילה ויחרד האיש וילפת והנה אשה
9 שכבת מרגלתיו: ויאמר מי־את ותאמר אנכי רות אמתך
ופרשת כנפך על־אמתך כי גאל אתה: ויאמר ברוכה
י את ליהוה בתי היטבת חסדך האחרון מן־הראשון
לבלתי־לכת אחרי הבחורים אם־דל ואם־עשיר: ועתה

בתי אל־תיראי כל אשר־תאמרי אעשה־לך כי יודע כל 11
שער עמי כי אשת חיל את: ועתה כי אמנם כי אם גאל 12
אנכי וגם יש גאל קרוב ממני: ליני | הלילה והיה 13
בבקר אם־יגאלך טוב יגאל ואם־לא יחפץ לגאלך
וגאלתיך אנכי חי־יהוה שכבי עד־הבקר: ותשכב מרגלותו 14
עד־הבקר ותקם בטרום יכיר איש את־רעהו ויאמר אל־
יודע כי־באה האשה הגרן: ויאמר הבי המטפחת אשר־ טו
עליך ואחזי־בה ותאחז בה וימד שש־שערים וישת עליה
ויבא העיר: ותבוא אל־חמותה ותאמר מי־את בתי 16
ותגד־לה את כל־אשר עשה־לה האיש: ותאמר שש־ 17
השערים האלה נתן לי כי אמר אלי אל־תבואי ריקם אל־
חמותך: ותאמר שבי בתי עד אשר תדעין איך יפל 18
דבר כי לא ישקט האיש כי אם־כלה הדבר היום:

ד

ובעז עלה השער וישב שם והנה הגאל עבר אשר דבר־ א
בעז ויאמר סורה שבה־פה פלני אלמני ויסר וישב:
ויקח עשרה אנשים מזקני העיר ויאמר שבו־פה וישבו: 2
ויאמר לגאל חלקת השדה אשר לאחינו לאלימלך 3
מכרה נעמי השבה משדה מואב: ואני אמרתי אגלה 4
אזנך לאמר קנה נגד הישבים ונגד זקני עמי אם־תגאל
גאל ואם־לא יגאל הגידה לי ואדע כי אין זולתך לגאול
ואנכי אחריך ויאמר אנכי אגאל: ויאמר בעז ביום־ ה
קנותך השדה מיד נעמי ומאת רות המואביה אשת־המת
קניתי להקים שם־המת על־נחלתו: ויאמר הגאל לא 6
אוכל לגאול־לי פן־אשחית את־נחלתי גאל־לך אתה את־
גאלתי כי לא־אוכל לגאל: וזאת לפנים בישראל על־ 7

הגאולה ועל־התמורה לקים כל־דבר שלף איש נעלו
ונתן לרעהו וזאת התעודה בישראל: ויאמר הגאל 8
לבעז קנה־לך וישלף נעלו: ויאמר בעז לזקנים וכל־ 9
העם עדים אתם היום כי קניתי את־כל־אשר לאלימלך
ואת כל־אשר לכליון ומחלון מיד נעמי: וגם את־רות י
המאביה אשת מחלון קניתי לי לאשה להקים שם־המת
על־נחלתו ולא־יכרת שם־המת מעם אחיו ומשער מקומו
עדים אתם היום: ויאמרו כל־העם אשר־בשער והזקנים 11
עדים יתן יהוה את־האשה הבאה אל־ביתך כרחל |
וכלאה אשר בנו שתיהם את־בית ישראל ועשה־חיל
באפרתה וקרא־שם בבית לחם: ויהי ביתך כבית פרץ 12
אשר־ילדה תמר ליהודה מן־הזרע אשר יתן יהוה לך
מן־הנערה הזאת: ויקח בעז את־רות ותהי־לו לאשה 13
ויבא אליה ויתן יהוה לה הריון ותלד בן: ותאמרנה 14
הנשים אל־נעמי ברוך יהוה אשר לא השבית לך גאל
היום ויקרא שמו בישראל: והיה לך למשיב נפש טו
ולכלכל את־שיבתך כי כלתך אשר־אהבתך ילדתו
אשר־היא טובה לך משבעה בנים: ותקח נעמי את־ 16
הילד ותשתהו בחיקה ותהי־לו לאמנת: ותקראנה לו 17
השכנות שם לאמר ילד־בן לנעמי ותקראנה שמו עובד
הוא אבי־ישי אבי דוד: ואלה תולדות פרץ פרץ הוליד 18
את־חצרון: וחצרון הוליד את־רם ורם הוליד את־ 19
עמינדב: ועמינדב הוליד את־נחשון ונחשון הוליד את־ כ
שלמה: ושלמון הוליד את־בעז ובעז הוליד את־עובד: 21
ועבד הוליד את־ישי וישי הוליד את־דוד: 22

סכום פסוקי דספר רות שמונים וחמשה. וסימנו סורה שבה פה
פלני אלמני. וחציו ותאמר רות המואביה גם כי אמר אלי: